

12 Οκτωβρίου 2019

Γέροντας Αθανάσιος Σταυροβουნიώτης: Ποιός είναι αυτός που είναι κρεμασμένος πάνω από το εικονοστάσιο;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Διηγήθηκε ένας από τους Αγίους Πατέρες την ακόλουθη ιστορία που άκουσε στην έρημο της Θηβαΐδας.

Συνέβηκε κάποτε και πέρασε από την έρημο ένας μεγάλος πνευματικός και στην αρετή περιβόητος.

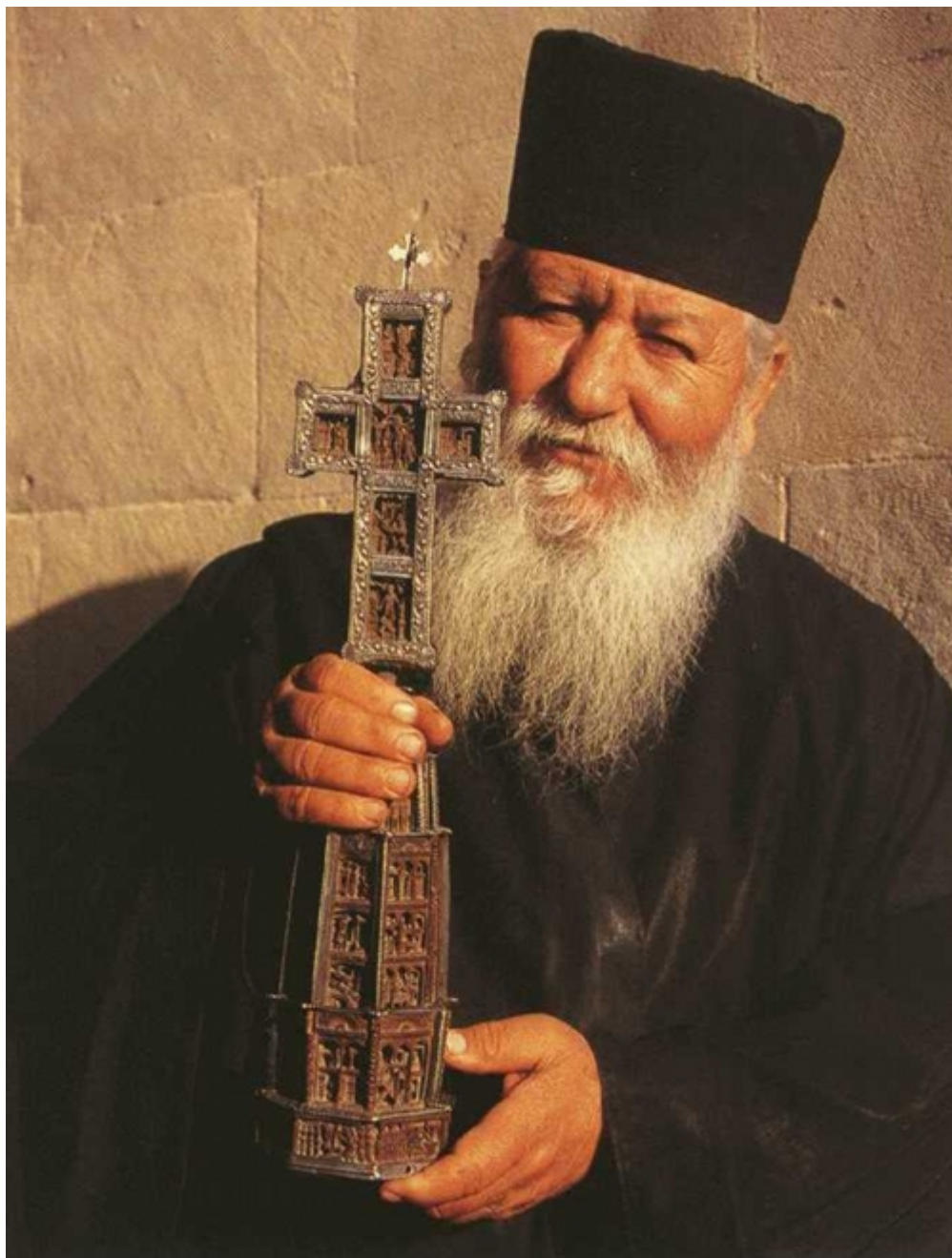
Τότε πολλοί από τους Πατέρες έτρεχαν και εξομολογούντο σ'αυτόν, μεταξύ τους δε πήγε και ένας απλός και άκακος άνθρωπος βοσκός στο επάγγελμα, που δεν ήξερε τι θα πει αμαρτία μόνη του δε επιθυμία ήταν πως να κερδίσει το παράδεισο.

Ο πνευματικός τότε του είπε να κρατεί τον ίδιο δρόμο και θα φθάσει στο παράδεισο. Άκακος όπως ήταν ερμήνευσε κατά γράμμα τα λόγια του πνευματικού και περπατώντας τρεις μέρες έφτασε σ'ένα μοναστήρι και στον ηγούμενο τον πόθο του. Από τα λόγια του ο ηγούμενος εννόησε την απλότητα και ακεραιότητα του, τον δέχτηκε στο μοναστήρι και αφού τον έκαμε μοναχό τον έβαλε να «φιλοκαλή» την Εκκλησία, δηλαδή τον έκαμε νεωκόρο.

Μια μέρα όταν τον επεσκέφτηκε ο Ηγούμενος και τον νουθετούσε τα αναγκαία για τη σωτηρία του, πήρε και αυτός θάρρος και τον ρώτησε ποιός είναι αυτός που είναι κρεμασμένος πάνω από το εικονοστάσιο και είναι συνέχεια νηστικός και διψασμένος, μη γνωρίζοντας ότι είναι ο Δεσπότης Χριστός. Αστεϊζόμενος τότε ο Ηγούμενος του είπε πως αυτός ήταν νεωκόρος πρωτύτερα και επειδή αμελούσε το «διακόνημα» του (υπηρεσία) τον ετιμώρησε να κρέμεται επάνω στο σταυρό.

Ο απλός τότε δεν είπε τίποτε, το βράδυ όμως σαν πήρε το φαγητό του, αφού έκλεισε της Εκκλησίας άρχισε να παρακαλεί τον κρεμασμένο να κατεβή να φάνε μαζί. Έβαζε μάλιστα μάρτυρα τον Θεό πως αν δεν κατέβει ούτε αυτός τρώει. Τότε ο πρᾶος και ταπεινός Κύριος αυτός που κάθεται στις καρδιές των πραέων του απάντησε πως φοβάται να κατέβει μήπως το μάθει ο Ηγούμενος και τον τιμωρήσει. Ο απλός όμως και πάλι επέμενε και τότε του φάνηκε πως κατέβηκε και έτρωγαν και συνομιλούσαν μαζί. Αυτό συνέβαινε κάθε βράδυ (ω της πολλής σου φιλανθρωπίας Χριστέ) και ενώ οι άλλοι μοναχοί άκουαν ομιλίες στο ναό, όταν έμπαιναν μέσα έβλεπαν μόνο τον απλό που τους βεβαίωνε πως ήταν μόνος. Τότε έβαλαν ένα μοναχό πολύ αγαπητό στο νεωκόρο ο οποίος κατώρθωσε και έμαθε από τον απλό πως κάθε βράδυ κατεβαίνει ο φαινόμενος κατάδικος και συντρῶγουν και του υπόσχεται πως γι'αυτο του το δείπνο, θα τον φιλεύση πλουσιοπάροχα στο σπίτι του πατέρα του. Όταν έμαθε ο ηγούμενός αυτά, κάλεσε τον απλό και αφού τον έπεισε να του πει αυτά που συμβαίνουν, τότε του είπε το επόμενο βράδυ να παρακαλέσει τον φαινόμενο και για τον ηγούμενο και να τον φιλεύση και αυτον στο σπίτι του πατέρα του. Πράγματι ο απλός παρακάλεσε το επόμενο βράδυ για τον ηγούμενο αλλά πήρε απάντηση πως αυτό δεν γίνεται και έτσι να μην τον ενοχλεί γιατί ο ηγούμενος δεν είναι άξιος ούτε για τα ψίχουλα που πέφτουν απ'εκείνο το τραπέζι.

Σαν άκουσε το πρωί ο ηγούμενος την απόφαση λυπήθηκε άμετρα, ελπίζοντας όμως στο έλεος και τη φιλανθρωπία του Θεού με κλάματα παρακαλούσε τον απλό να επιμένει και να βιάζει τον αβίαστο να τον δεχθεί και αυτόν στο ουράνιο τραπέζι. Ο απλός συνέχισε να παρακαλεί το επόμενο βράδυ το Δεσπότη Χριστό αλλά ο Κύριος του είπε να μην επιμένει γιατί δεν γίνεται. Τότε η άπλαστη εκείνη ψυχή αποκρίνεται και του λέγει: «καλώς λέγεις ότι δεν είναι άξιος ο Ηγούμενος δια την άνωθεν τράπεζα» αλλά δια το ψωμί όπου μας έθρεφε τόσας ημέρας, όπου αν έλειπεν θα απεθάναμεν από την πείναν, καν δια ταύτην την καλωσύνην του δεν τον δέχεσαι;» Και ο Δεσπότης Χριστός «ας είναι είπε δια την αγάπη σου, και μόνον δια να μη σε λυπήσω, επειδή και τόσην αγάπη και φροντίδα έχεις και μεριμνάς πολύ δια τον πλησίον σου, ειπέ του λοιπόν να διορθωθή καλώς και μετά οκτω ημέρας να

έλθητε αμφοτέρω εις την ητοιμασμένη χαράν.»

Αφού έμαθε αυτά ο Ηγούμενος χάρηκε, έκαμε την πρέπουσα μετάνοια και αφού κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων, αρρώστησε λίγο και παρέδωσε την ψυχή του στο Θεό μετά από οκτώ μέρες. Ο δε απλός εκεί που συνομιλούσε κατά τη συνήθεια με τον αγαπημένο του Δεσπότη πέταξε η μακαρία του ψυχή και μετέβησαν και οι δύο σ'εκείνη την ευτυχισμένη και ατελεύτητη ζωή, την οποία είθε και εμείς «χάριτι Θεού» να απολαύσουμε. Αμήν.

Επιμέλεια Ιερομόναχου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Πηγή: nefthalim.blogspot.ca